

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเลิศเลอ

(หลวงตาเจ้าคะ หนูเห็นโทษของใจที่ส่งออกข้างนอกคะ ใจที่ส่งออกข้างนอกนั้น ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ถ้าส่งออกไปแล้วมันจะไปทำปฏิสนธิวิญญานกับโลก เพราะโลกนี้มี แรงพลังดึงดูดโดยธรรมชาติของโลก ถ้าเราส่งจิตออกไป พลังดึงดูดของโลกมันจะทำ ปฏิสนธิกับจิตวิญญานของเรา แล้วทำให้เกิดรูป เมื่อมีรูปแล้วก็ทำให้เกิดเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาน หนูเริ่มพิจารณาจิตตรงนี้ หนูมองเห็นโลกคะ โลกของเรานี้มีธาตุทั้งสี่ คือ มีธาตุดิน น้ำ ลม ๆ ธรรมชาติของโลกมีแรงดึงดูดคะ แล้วพระอาทิตย์นี้ให้พลังความร้อน และความอบอุ่นแก่โลก เมื่อพระอาทิตย์ส่งพลังแสงลงมา)

นี่ไม่ใช่จะเริ่มเป็นบ้าแล้วหรือ ฟังว่ามันไปอะไรๆ อีกนี่ อ้าว จริงๆ ฟังมันรู้แล้วนี่ หยุดอย่ามายุ่งอีก ทำยังไงที่จะให้จิตเข้าสู่ความสงบด้วยสติ ตั้งให้ดี ลงจุดนี้ เข้าใจหรือ มันจะเริ่มบ้าแล้วนะนี่ สอนอย่างหนึ่งไปอย่างหนึ่ง อะไรวัดดึงดูดดึงดูดอะไร เจ้าของเป็นบ้าไป หาดีอันนั้นดูอันนี้ สอนจุดไหนก็ให้จับจุดไว้ซี บอกไม่ให้ส่งไปหาเรื่องอะไร ให้กำหนดลง ที่จิตซึ่งเป็นตัวมหาเหตุอันก่อน นั้นละมหาเหตุอยู่ที่จิต ไม่ว่าจะกิเลสตัวเป็นพิษเป็นภัย มหา ภัย ไม่ว่าจะธรรมที่เป็นคุณ มหาคุณ อยู่ที่จิตเดียวกัน เมื่อสติจ่อลงไปแล้วจะเริ่มเจอทั้งสอง นั้นละ ทั้งกิเลสทั้งธรรมเจออยู่ที่เดียวกัน ดึงดูดไม่ดึงดูดมันก็จะรู้เองตรงนั้น

นี่สอนเสมอนักปฏิบัติ อย่าส่งออกนะ เบื้องต้นนี่อย่าส่งออก อยางไรจะให้จิตสงบ ได้ ให้ได้เห็นคุณค่าแห่งความสงบ แล้วก็เห็นโทษแห่งความฟุ้งซ่านในจุดแห่งความสงบ นั้นแล เพราะฉะนั้นจึงต้องวางจุดนี้ แล้วมันจะเริ่มรู้ออกไป ตั้งรากฐานให้ดี อะไรรขอให้จิต สงบจากความคิดความปรุงซึ่งเป็นตัวยุ่งเหยิงนั้นเถอะ ตัวนี้ยุ่งมากนะ กิเลสไม่เกิดจากตัวนี้ จะเกิดจากไหน อวิชชา ทำให้เกิดสังขาร ความคิดความปรุง มันก็เกิดจากนี้ ก็ระงับลงไป ด้วยสติ มันจะสงบระงับลงไป จึงต้องตั้งตรงนี้ก่อน ความรู้มันของเล็กน้อยเมื่อไร ไม่เช่นนั้นจะเรียกว่าเป็นธรรมมาสอนโลกหรือ

ธรรมสอนโลกออกจากจิต แต่จิตมันกลืนยาพิษเข้าไปนั่นซิ มันจึงมีแต่พิษ ตัวจิต เมื่อชักฟอกออกแล้วเป็นมหาคุณล้วนๆ เลย อะไรรจะเลิศเลอยิ่งกว่าจิตกับธรรมเป็นอัน เดียวกันแล้ว จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเลิศเลอ ถ้ายังมีแบ่งสัดแบ่งส่วนก็ยังไม่เลิศ ลงตุมเป็นอันเดียวกันแล้วเลิศเลอ นี่เคยพูดให้ฟังไม่ใช่หรือ มาอวดท่านทั้งหลายที่ไหนละ

ว่าเกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัว ก็ยังไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นไม่เคยเป็น ก็ได้พูดขึ้นมาแล้วว่า พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร นั่น เคยรู้เมื่อไร นึกพุทโธ ธัมโม สังโฆ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาตั้งแต่วันรู้จักเรื่องราวของพุทธศาสนาเรื่อยมาจนกระทั่งละเอียดสุดขีดของจิต พุทโธ ธัมโม สังโฆ ก็ละเอียดสุดขีด พอผางเข้าไปตรงนั้นแล้ว พุทโธ ธัมโม สังโฆ เป็นอันเดียวกันแล้ว นั่นเห็นไหมละ ไปถามใครที่ไหน เราเองก็ไม่เคยคาดเคยคิดเอาไว้ คิดดูซิ พุทโธ ธัมโม สังโฆ ที่เป็นธรรมล้วนละเอียด ละเอียดก็ยังไม่สัมพันธ์กัน ติดกันจริงๆ พอผางเข้าไปตรงนั้นแล้ว พุทโธ ธัมโม สังโฆ หายไปไหนละ หายเข้าไปเป็นอันเดียวกันนั่นเอง นั่น จะว่าไง

อะไรจะอัศจรรย์ยิ่งกว่าใจ เพราะฉะนั้นจึงให้พากันพยายามฝึก ไม่มีใครจะสอนธรรมได้เลิศเลอยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก หากรอบจักรวาลโลกธาตุอันนี้ไม่มี ว่าอย่างนั้นเลยไม่ต้องไปถามใครก็รู้เองธรรมชาตินี้ นี่ผู้สอนธรรมได้อย่างถูกต้องแม่นยำสุดยอดคือองค์ศาสดา ปัจจุบันนี้ก็พระสมณโคตมเรา หรือก่อนหน้าไปนั้นก็แบบเดียวกันหมด จึงบอกว่าธรรมท่านเครื่องร้อยถอนกิเลสและกองทุกข์ออกจากหัวใจนี้ ก็คือพระพุทธเจ้าเท่านั้น องค์อื่นไม่มี เริ่มต้นพุทธะขึ้นเลย พระพุทธเจ้าต้องเป็นศาสดาขึ้นมาก่อน จึงจะแตกแขนงออกไปให้เป็นสาวก พุทธบริษัท สัตว์โลกทั่วๆ ไป กระจายความดีความดีตามขั้นตามภูมิไปเรื่อยๆ กิ่งก้านสาขาดอกใบ กระจายออกไปเรื่อยจากต้นลำใหญ่คือพระพุทธเจ้า กิ่งก้านใหญ่ก็พระสงฆ์สาวก แตกแขนงออกไปพุทธบริษัทชาวพุทธ อย่างนั้นแล้ว

ได้เคยคิดไว้เมื่อไรที่เอามาพูดนี้ ทำไมถึงมาพูดได้บ้าง ๆ อย่างนี้ ไม่สะทกสะท้านใครบ้างเธอ นั่น สะทกสะท้านอะไร ก็มันจริงเต็มส่วนเกินกว่าที่จะมาสะทกสะท้านกับอะไรทั้งนั้น วางั้นเถอะ แน่ๆ ก็เท่านั้นเอง ธรรมพระพุทธเจ้าก็บอกว่าจะรู้ด้วย สันทิฏฐิโก รู้ด้วยตนเองจากภาคปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติไม่รู้ ถ้าปฏิบัติแล้วก็เริ่มละ ปฏิบัติด้วยความตั้งใจ สักแต่ว่าทำก็อย่างว่านั่นละ อะไรจะกว้างขวางยิ่งกว่าใจ สุดขีดสุดแดนไม่มีอะไรเกินใจ กับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วครอบโลกธาตุไปเลย นุ่นฟังซินะ

เวลามันถูกกำเข้ามาอย่างนี้ ก็เหมือนกับหนูตัวหนึ่งถูกแมวกำเอาไว้อย่างนี้เท่านั้นเอง ไม่มีอำนาจอะไร กิเลสมีอำนาจมากมันกำเอา จิตเลยเศร้าหมองมืดตื้อจนกระทั่งระลึกไม่ได้ ไม่เชื่อเลยว่าบุญบาปมี ซึ่งเป็นความจริงมาแต่กาลไหน ๆ ที่พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตรัสรู้ตรงนี้เอง มันก็ไม่ยอมเชื่อ นี่เวลามันปิดมันปิดถึงขนาดนั้นนะ ชวนไปวัดไปวานี่ โหย วิ่งใส่ผู้ใหญ่บ้านกำนันโฆษณาให้มาช่วยเหลือ นี่เขาจะเอาไปวัดแล้ววันนี้เหมือน

จะไปตกรนกรก ช่วยด้วย ๆ ว่าจัน โฆษณาล้นโลก เขาชวนไปวัดไปวาโฆษณาล้นโลกให้มาช่วย เหมือนจะเอาไปลงนรกทั้งเป็นว่าจันเถอะนะ นี่เวลามันหนา

ก็อย่างที่เคยพูดให้ฟังโยมจันทบุรี โห นิสัยแกล่เด็ดมากนะเราดูรู้ นิสัยจริงจัง เด็ดมาก เพราะฉะนั้นแกล่พูดคำไหนขึ้นเราจึงเชื่อได้เลย เชื่อกิริยานิสัยของแกล่ฝงลึก ไปทางไหนขาดสะบั้น ทีนี้เวลาแกล่มาภาวนามันรู้ขึ้นมาจริง ๆ ชีที่นี้ รู้ขึ้นมาแล้วเรื่องทั้งหมดมันก็เป็นโทษทั้งนั้น แต่เห็นว่าเป็นคุณ เวลามันได้รู้ขึ้นมาสว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมา มาดูตัวเองย้อนหลัง ว่าจันนะแกล่ฯ ไปถึงขั้นที่มันหยาบสุด แกล่ก็พูดถึงเรื่องเขาชวนไปวัด เขาก็เดินผ่านมาหน้าบ้านเขาชวนไปวัดธรรมดา โอ้ย โกรธแค้นให้เขา ว่าจันแกล่พูดนะ พูดมีลักษณะเป็นโกรธเป็นแค้นจริง ๆ ลักษณะแกล่

โกรธแค้นให้เขามากที่สุด ถ้าเป็นเรื่องอื่นแล้วฆ่าทันทีเลย แต่นี่เขาชวนไปวัด แกล่ว่าจันนะ เขาชวนไปวัดเฉย ๆ เราจะไปก็ได้ ไม่ไปเขาก็ไม่ว่าอะไร เขาชวนไปวัด เพียงเท่านั้นทำไมไปโกรธไปแค้นให้เขานักหนา ถ้าเป็นเรื่องอื่น โอ้ย ฆ่าเลย แกล่ว่าจันนะ เราก็เชื่อนิสัยของแกล่ นี่เวลามันหยาบแกล่ว่าจันนะ เห็นดีเป็นชั่วไปหมด เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ หัวอกตัวเองนั้นแหละ ก็ไม่ได้ไปเผาไหม้เขาที่ชวนไปวัด มันเผาไหม้ตัวเองที่เคียดแค้นให้เขาหนี ก็ยังไม่รู้ว่าตัวผิด มาพิจารณาดูแล้ว โอ้ย น่าสลดสังเวชนะ กิเลสนี้มันปิดบังจิตใจของสัตว์ ทำถึงขนาดนั้นละ แกล่พูดเอาตัวของแกล่เป็นพยานเลยเชียว แหม ผมเลยไม่ลืมนะ

เดี๋ยวนี้ยังคิดโกรธคิดแค้นให้ตัวเองที่ไปคิดอย่างนั้นแกล่ก็ว่า คิดโกรธแค้นในทางธรรมะมันไม่เป็น นี่ละแกล่ฯเวลามันหยาบ แหม มันหยาบกันทั้งนั้นเที่ยวมา บทเวลามันรู้ขึ้นมาแล้วมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น แล้วดูสภาพความเป็นของเจ้าของ ก็คือจิตดวงนี้เป็นอย่างจัน ถูกปิดบังเอาไว้ ทีนี้เวลาแกล่ก็รู้จริง ๆ จนกระทั่งรู้จิตคนอื่นแกล่ก็รู้ ก็ได้พูดให้ฟังแล้ว ท่านสิงห์ทองเป็นคนขี้ดีอะ จิตยังงั้นมันก็ทนมไม่ได้มันรู้ แกล่ว่าจันนะ นอกจากไม่พูด พูดไปอะไร พูดก็ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร นอกจากเป็นโทษเท่านั้น แกล่ก็พูด จะพูดไปหาอะไรก็รู้กันอยู่ เหมือนตาเราเห็นสิ่งนั้นสิ่งนี้ เห็นไปก็ดูไปธรรมดานั้นแหละ อันไหนที่สะดุดควรจะเป็นประโยชน์มันก็จะค่อยพิจารณาอันนั้น แน่ะ

ความคิดความรู้ก็เหมือนกัน อะไรที่จะเป็นประโยชน์ก็จดจ่อในจุดนั้นเท่านั้น ถ้าเป็นธรรมดาแล้วก็รู้ไปเห็นไปธรรมดา แกล่ฯ ท่านสิงห์ทองก็บังเบ้งขึ้น มันเป็นยังงั้นละ ดูจิตอาตมาไหม จิตของอาตมาเป็นยังงั้น นิสัยของแกล่เป็นอย่างนั้นนี่นะ จิตของท่านยังไม่พ้น ว่าจันนะ ผ่องใส ยังไม่พ้น ปีบขึ้นมาอีก ไม่เหมือนจิตท่านอาจารย์ นั่นเห็นไหม เราถามแกล่เมื่อไร แกล่ใส่เปรี้ยวมาถึงเราเลย ไม่เหมือนจิตท่านอาจารย์ ครอบไปหมด

นี่เราไม่ได้มาอวดนะ พุดเอาอย่างจั่งๆ อย่างที่แกพุด ไปถามแกละซี จิตท่านยังไม่พ้น ก็บอกตรงๆ อย่างนี้ นั่นเห็นไหมแกลงใครเมื่อไร เราก้ไม่ได้แกลงแก แกก็ไม่ได้แกลงเรา เราก้ฟังอยู่ธรรมดา นั่นละเวลามันเห็นแล้วมันจะไปสะทกสะท้านที่ไหน ก็มันเห็นจริงๆ เข้าใจไหมละ ถามไม่ถามมันก็เห็นอยู่รู่อยู่อย่างนั้น เวลาจะพุดก็พุดออกไปเลย พุดออกจากสิ่งที่รู้ที่เห็นที่เป็น จิงว่าจิตนี้เลิศจริงๆ นะไม่ใช่ธรรมดา สิ่งที่ปกคลุมอยู่นี้มีแต่สิ่งที่เลว แต่เมื่อมันอยู่ในวิสัยอันนี้ยังผ่านพ้นไปไม่ได้ก็ต้องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้เอาสิ่งที่เหนือกว่านี้เข้ามาชักมาพอกมัน มันจะค่อยจางไปๆ สิ่งที่ดีจะค่อยปรากฏขึ้นมา คือธรรม นั่นละชักพอกไป ไม่ชักพอกไม่ได้ละ

เวลามันมีดมันมีดอย่างนั้น มันเป็นคู่กัน กิเลสเป็นข้าศึกของธรรม ธรรมก็เป็นข้าศึกของกิเลสก็ได้ ถ้าพุดเราก้พุดอย่างนี้ มันตายตัวของมันอย่างนั้นมาตั้งเดิม กิเลสเป็นฝ่ายสกปรกโสภม เป็นฝ่ายมีดฝ่ายดำ ธรรมะเป็นฝ่ายแจ่มฝ่ายขาว ฝ่ายสะอาดสะอาดอัน เลิศเลอ ชักพอกสิ่งที่สกปรก มันก็ค่อยสะอาดขึ้นมาๆ จิตก็ค่อยแสดงความผ่องใสขึ้นมาๆ เมื่อเวลาผ่องใสแล้วมันก็เห็นโทษของตัวเองนั่นแหละ ไม่เห็นโทษของใคร เห็นโทษของตัวเองที่เคยเป็นมาแต่ก่อน เพราะมันติดอยู่กับใจ เวลาธรรมเกิดที่ใจ มันอยู่ด้วยกันก็เห็นกัน ก็ค่อยรู้ค่อยเห็นไป ค่อยชักค่อยพอกไปเรื่อยๆ ต่อไปธรรมะมีมากเท่าไรก็ยิ่งดูดีมีภายในใจเข้าทุกสิ่งทุกอย่าง

ถ้าจิตเป็นธรรมแล้วดูดีมีไปทางดีทั้งนั้นแหละที่นี้ละ เวลาจิตชั่วแล้วมันดูดีไปทางชั่วนั้นแหละ อย่างที่วานั้น เขาชวนไปวัด เรียกร้องให้คนช่วยเหลือจะตาย เหมือนเขาจะเอาไปฆ่าปรากฏว่า นั่นเวลามันหยาบเป็นอย่างนั้น เวลามันดีขึ้นมามันก็ดูดีขึ้นมา ใจดวงนี้ละดูเอา เวลาไม่เคยชำระชักพอกมันเป็นอย่างนั้น เวลาเราพยายามชักพอกเข้าไปโดยลำดับ มันก็เป็นอย่างนี้ๆ ขึ้นมาเรื่อยๆ ต่อไปก็ราบรื่น เมื่อกิเลสจางไปๆ ธรรมก้าวออกได้สะดวก ก้าวออกได้สะดวกแล้วก็ราบรื่นไปเรื่อย ที่นี้เลยหมุนไปทางธรรมเลย อะไรๆ ไปทางธรรมทั้งนั้นที่นี้ ไม่ได้ไปทางกิเลสนะ จิตใจดูดีมีทางธรรม หมุนเข้ามาเพื่อความพ้นทุกข์ๆ สุดทำอยู่ไม่ได้กินไม่ได้ นอนไม่หลับ มีแต่จะหมุนออก นี่โทษของกิเลสขนาดไหนมันถึงมีแต่จะออกทำเดียว ถ้าจะให้อยู่กับกิเลสให้ตายเสียเดี๋ยวนี้ อย่าให้ยังเหลือเลย เพราะฉะนั้นจึงต้องออกโดยถ่ายเดียว นั่นเวลาเห็นโทษเต็มที่แล้ว มันอยู่ในใจดวงเดียวกัน

เหล่านี้เอามาพุดนี้ละ ผ่านมาแล้วทั้งนั้น ท่านทั้งหลายคิดอย่างไรเป็นอย่างไรฟังอรรถฟังธรรมอยู่ทุกวัน นี้สอนไม่ได้สอนเพื่อเอาอะไร เม็ดหินเม็ดทราย เราไม่ได้หวังอะไรกับท่านทั้งหลายนะ สอนด้วยความเมตตาล้วนๆ พอจะบิบบินเอาบิบบิน บินเพื่อเจ้าของ

ทุกข์มากทุกข์น้อยทุกข์เพื่อความสุขความสมหวัง ทุกข์ด้วยการบำเพ็ญธรรมทุกเกิด ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์ คือทุกข์ด้วยการสร้างความชั่วนี้เข้าไปสละใส่มัน ทุกข์เท่าไรเป็นมหันตทุกข์ขึ้นเรื่อย นั่น ทุกข์เพื่อเป็นความสุขนี้ เอ้า ทุกข์ก็ทุกข์

พูดถึงเรื่องจิตมันหมุนตัว เป็นอย่างนั้นละ เมื่อธรรมมีกำลังแล้วหมุนตัว ที่จะออกจากทุกข์นี้หมุนไม่มีวันมีคืนเลย หมุนตลอด เพราะเห็นโทษอย่างเต็มหัวใจๆ หมุนตลอดเลย จนกระทั่งพ้นไปได้แล้ว มันถึงชัดเจนมากทีเดียวเรื่องกิเลสกับธรรม เป็นข้าศึกสุดยอดก็คือกิเลส เป็นคุณสุดยอดก็คือธรรม แน่เป็นอย่างนั้น การฝึกที่แรกมันยากด้วยกันทุกคน พระพุทธเจ้าก็ฟังซิ สลบถึง ๓ หน ไม่ทุกข์สลบได้ยังไง ก็ถึงขนาดนั้นว่าไง แต่เวลาสู้ไม่ถอย ตรัสรู้ก็คือพระพุทธเจ้าองค์ที่เคยสลบนั่นแหละ พ้นขึ้นมาตรัสรู้เป็นศาสดาของโลก เป็นอย่างนั้น

ต้องได้ใช้ความพยายาม คืออันนี้มันจะติดแนบกับจิตนะ เวลาฟังมันก็ฟัง พอออกจากนั้นแล้วกิเลสจะ เหมือนอย่างกับพวกจอกพวกแหน พอเรายกมือขึ้นนี่จอกแหนจะปกคลุมเข้ามาในน้ำ มองน้ำไม่เห็นเลย เปิดออกๆ เรื่อยไป ต่อไปก็ค่อยกว้างออกๆ สุดท้ายฟาดออกหมดจอกแหนบนน้ำที่มันปิดน้ำอยู่นั้น เปิดออกหมด จำแล้วก็มีแต่น้ำเต็มสระเต็มบึง นั่น นี่ก็มีแต่ธรรมเต็มหัวใจ เมื่อเปิดจอกเปิดแหนออกหมดแล้วธรรมเต็มหัวใจ จำเลยทีเดียว ไม่ฝืนบ้างไม่ได้นะ จะจมไปตลอดเลย ต้องมีการฝืน เรื่องของกิเลสต้องกัดกันทั้งนั้นแหละ ธรรมจะก้าวเดินต้องถูกกิเลสกัดกันๆ จึงต้องได้ฝืนมันๆ เมื่อยังไม่ราบรื่นต้องฝืนมัน พอราบรื่นไปแล้วไม่ได้ฝืน ฝืนอะไรมีแต่สิ้นไปเรื่อย

ถ้าเป็นธรรมล้วนๆ แล้วกิเลสผ่านไม่ได้อีกแหละ ขาดสะบั้นไปเลย มันเป็นอย่างนั้นนี่ก็สมเหตุสมผล เวลาเราฝึกฝนอบรมได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเราแล้ว เต็มเหตุเต็มผลแล้วที่นี้ จนกระทั่งถึงกิเลสขาดสะบั้นไปหมดไม่มีอะไรเหลือแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมา ไม่เคยมีกิเลสอันใดตัวใดมากวนใจเลย มีแต่บรมสุขท่วมท้นตลอดเวลา นี่ละสุขอันนี้ เพราะความทุกข์ที่เราฝ่าฝืนนั่นแหละเป็นเบื้องต้น หนักก็ยอมรับว่าหนัก ควรจะหนักก็หนัก ควรจะเบา ก็เบา เวลาถึงผลอันสมบูรณ์แล้ว ที่นี้พิจารณาย้อนหลัง ได้ชมเชย เหตุคือการบำเพ็ญของตัวเอง พิจารณาย้อนหลังได้ชมเชย เหตุคือการบำเพ็ญของเราหนักเบาอย่างน้อยเพียงไร บึกบึนมาจนถึงขนาดนี้เพราะเหตุนี้ๆ

เวลานี้มันมีแต่ชนโคณะเต็มโลกธาตุ พวกกันเข้าใจไหมละชนโคเต็มโลกธาตุ เขาโคแทบไม่มีเหลืออยู่ในโลกธาตุเลย เขาโคเพียงสองเขาเท่านั้น แต่แทบจะไม่มีเหลือ ถูกชนโคมาฟัดมาฟันอยู่นั่นละ เขาโคเพียง ๒ เขาเลยจะไม่มีเหลือ กลายเป็นโคหัวโล้นไป ถูกชนโค

มันฟันมันลับเอาแหลกหมด สับลงไปให้เป็นชนโคอันเดียวกัน สัตว์ทั้งตัวมีแต่ขน เขาไม่มีคนทั้งคนมีแต่ขน ผมไม่มี เป็นอย่างนั้นนะ นี่ละอำนาจของกิเลส ท่านทั้งหลายจำเอา นะ คือชนโคทั้งนั้นครอบโลกธาตุอยู่เวลานี้ เขาโคที่จะโผล่ขึ้นมา มีน้อยมาก ๆ ถ้าเป็นเรื่องชนโคแล้วมันเร็ว เร็วที่สุด ถ้าเป็นเขาโคแล้ว อู๊ย ลำบากมากนะ

เวลานี้โลกมันมืดไปหมดทั่วทุกทิศทุกทาง จึงเรียกว่าชนโคทั้งหมดไปเลย มีเขาโคแทรกอยู่บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ถูกบีบบี้สีไฟ เขาโคเขาเดียว ๒ เขานั้นถูกสับถูกฟันจากกิเลสอยู่นั้นแหละ ให้พิจารณา อันนี้เราทั้งวัน ความคิดความปรุงทั้งหลายความดีความดีมีแต่ชนโค เราจะคิดทางบุญทางกุศลชนิดหนึ่งถูกชนโคสับเอาอย่าเอา ชัดช่องอันนั้นชัดช่องอันนี้ เข้าใจไหมละ เอ้า พิจารณาให้มันชัด ลงมาหาตัวของเราชิ โอปนยิโก น้อมเข้ามาสอนเรา ชนโคทั่วโลกนั้นอันหนึ่ง ชนโคย่นเข้ามา ๆ จนกระทั่งมาหาตัวของเรา เรามันเป็นชนโคหรือเขาโค

เราคิดทางไม่ดีซึ่งเท่ากับชนโคะนั้นนั้น คิดมากขนาดไหน เราคิดทางดีเพื่อเป็นเขาโคได้คิดบ้างหรือเปล่าวันหนึ่ง ต้องเอามาเทียบชชี่ นี่ละเวลามันเป็นชนโคทั้งตัวเรา คิดทางดีทางคุณงามความดีอะไรนี้ไม่ค่อยได้แหละ ถูกสับถูกยำจากกิเลส แล้วดีเข้ามา ๆ ต่อไปมันก็เลยกลายเป็นส่งเสริมเขาโค เขาใหญ่ขึ้น ๆ ปราบชนโคแหลกหมด นั้น ให้น้อมเข้ามาอย่างนั้นชิ จึงว่า โอปนยิโก น้อมเข้ามาจากกว้าง ๆ ย่นเข้ามา ๆ จนถึงตัวของเรา ที่นี้เวลาจิตเป็นเขาโคแล้ว ไม่มีเลยชน ไปไหนไม่รู้ละ เวลาจิตได้เป็นเขาโคแล้วสง่าจำไปหมดครอบหมดเลย ชนโคแต่ก่อนที่หนา ๆ หายไปไหนก็ไม่รู้ นั้น เห็นไหมละ มันแก้กันได้ อย่างนั้น ท่านถึงสอนให้แก้ชชี่ เอาละวันนี้พูดเท่านั้นละนะ ไม่พูดมากเหนื่อยแล้ว พูดมากเหนื่อยต่อไปนี่ก็จะให้พร

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวันที่ ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th